

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2173/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „Philip Morris Operations“ АД Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из, против туженог АА из места ..., Општина ..., чији је пуномоћник Петар Ракочевић, адвокат из Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1441/19 од 02.04.2019. године, у седници већа одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1441/19 од 02.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 986/11 од 29.05.2017. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за испоручену механизацију и репроматеријал исплати износ од укупно 294.246,00 динара са законском затезном каматом од 27.05.2015. године до исплате, док је од досуђеног до траженог износа 1.187.203,00 динара тужбени захтев одбијен. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга по основу уговора о регулисању међусобних обавеза и потраживања бг. .../... од 30.04.2004. године исплати износ од 82.449,90 динара са законском затезном каматом од 01.01.2007. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 117.667,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1441/19 од 02.04.2019. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке за главни дуг и законску затезну камату за период од пресуђења до исплате, а преиначена је пресуда у усвајајућем делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев за досуђење законске затезне камате на износ главног дуга почев од 27.05.2015. године до 29.05.2017. године. Првостепена пресуда је укинута у ставу другом и трећем изреке и укинутим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију указујући на разлоге за примену члана 395. Закона о

парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 11/09), који је у ревизији означен као члан 404. важећег Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Нишу РЗ 60/21 од 27.04.2021. године, није предложено Врховном касационом суду да одлучује о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, применом члана 395.ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према прелазној одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. У овом случају, поступак је започет пре 01.02.2012. године, као дана ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), тако да се примењују одредбе раније важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09). Међутим, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. година).

Тужилац је поднео тужбу ради исплате 23.06.2005. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде донете 02.04.2019. године, износи 376.695,90 динара.

Како у конкретном случају апелациони суд није предложио да ревизијски суд одлучи по члану 395. ЗПП, а вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић